

Suffolkdagen

Suffolkdagen gav nyttiga tips till alla köttrasuppfödare

"Jag står visserligen i centrum men tar detta med upphöjt lugn." Så tycks denna präktiga Suffolktacka tänka vid Suffolkföreningens utbildningsdag. I bakgrunden studerar deltagarna hur riksbedömningsprotokollet ska tolkas för rasen.

Genomgång av ett praktfullt bagglamm.

En bra slaktkropp är målet för all köttjursuppfödning, men dit når man inte utan sunda, funktionella djur. I renrasig avel måste man även ha respekt för rasens särdrag. Det var huvudbudskapen i den endagskurs som Svenska Suffolkföreningen arrangerade på försommaren hemma hos Marianne och Lennart Carlssons Bohuslamm med riksdomare Torgil Möller som läromästare.

Det vi lärde oss har giltighet även för andra köttraser, och vi fick många goda tips inför årets bedömningsevenemang.

Ben och klövar

Ett sunt djur måste stå på bra ben och friska klövar. Innan du tar ett djur till bedömning granska klövarna. Är de jämnstora och jämnt slitna? Ben- och klövfel leder till snedbelastning, som i sin tur påverkar djurets rörelser, som i

sin tur påverkar både betesförmåga och hållbarhet. I synnerhet baggarna är vid betäckningsarbetet beroende av ett starkt framställ, men vi vill ju att även goda tackor ska hålla länge. Suffolk har länge behäftats med frambensfel, s k "bananben" eller "Suffolkben" (kärt barn har många namn), men vi är nu på god väg att avla bort dessa; därför är domarkårens ökade petighet på den punkten att välkomna.

Testiklar

Granska testiklarna. De ska vara jämnstora, dock inte alltför stora – ett stort scrotum är bara i vägen. Viktigt är dock att bitestiklarna är väl utvecklade. Kläm och känn!

Svensen

Den ibland besvärligt långa svensen hos Suffolk kan vara ett problem. Avföring fastnar, flugor ger sår etc. Ett ökat antal importörer från länder som under gene-

rationer kuperat sina svensar gör att vi inte riktigt vet vilka anlag vi får in. Se upp med detta och avla för de kortare, raka svensarna utan "knick". (För ingen vill väl rutinmässigt hålla på och kapa svensar? Min anm.)

Ullen

Importer från Storbritannien för ofta med sig anlag för en kort, mycket tät ull, en livsviktig egenskap för djur som ofta betar på kalla, regniga kullar i Skottland och Wales. Ta vara på den egenskapen, den behövs även hos oss!

Huvudet

Suffolkens huvud ska ju vara "rastypiskt", dvs ädelt men varken alltför smalt eller alltför brett. På utställningsexemplar i Storbritannien ses ofta extremt grova huvud, särskilt hos baggarna. De är maffiga att se på men enligt våra ögon en överdrift som kan ställa till med lammingsproblem. Vid import välj gärna

Riksdomare Torgil Möller, på dagen förärad diplom som bedersmedlem av Svenska Suffolkföreningen, i demonstrationstagen om vikten av sunda ben och klövar.

Värdparet Marianne och Lennart Carlsson, Bobuslamm.

djur med huvuden som av vissa uppfödare i hemlandet betraktas som "mesiga" – de blir lagom hos oss!

Vad är "lagom"?

Hasvinkeln ska vara lagom, korset långt men inte alltför långt, förbröstat inte alltför stort och framskjutande (som kan ge lammingsproblem) osv.

Vad betyder egentligen dessa detaljanvisningar? Det är omöjligt att i ord definiera "lagom". Vid all granskning av djur måste man ha förmågan att ställa in det berömda "djurögat", d v s att kunna se dels att balansen finns där utan överdrifter, dels att djuret har en bra ram, och att göra en helhetsbedömning av både brister och förtjänster.

Ladda!

Inför riksbedömning och auktion kommer domaren ibland i bryderi när unga djur presenteras i "ofärdigt" skick, d v s alltför utvecklade utan vare sig hull eller muskelmassa, kanske också bristfälligt rengjorda och koppeltränade. Det kan vara ett djur som har en bättre ram än konkurrenten men som kanske ändå måste stå tillbaka på grund av sin oomgenhet.

Domarens tips:

Se till att djuret är riktigt laddat! Mata på lite extra under en tid före bedömningen så att det finns lite kött på benen. Det bäddar för en mer rättvis bedömning.

Den "kosmetiska" presentationen och konsten att visa upp ett djur på bästa sätt är ett kapitel för sig. (Några tips ges av

Suffolk Young Breeders i Fårskötsel nr 4/09, även på www.suffolk.se).

Samarbeta!

När det nu finns en hel del nytt importblod i våra besättningar – och mer kommer förhoppningsvis – är det viktigt att vi använder dessa nya linjer på ett klokt sätt. Nytt blod är i sig inte allena saliggörande, det gäller att kombinera det med det egna avelsmaterialet för önskad effekt. Titta på dina egna djur! På vilka punkter behövs förbättring? Byt importblod med varandra på både bagg- och tacksidan. Och var inte rädd för att praktisera in-/linjeavel - men med förstånd. Det är det enda sättet att destillera fram önskade egenskaper i en begränsad avelsbas, som ju Suffolk har än så länge.

Ansvar

Intresset för Suffolk växer nu. Varje livdjursproducent har ett ansvar att inte släppa ifrån sig annat än representativa djur till nybörjare i rasen.

*Text och foto: Kristina Räf
kristina.raf@telia.com*